Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 18 WARSZAWA, DNIA 2 MAJA 1936 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy wychodzi co sobota.

Utworzenie Komisji Dewizowej

Ani nasze obroty gospodarcze z innemi krajami, ani stan zapasów kruszcowo - dewizowych w Banku Polskim nie wymagały nagląco wprowadzenia w Polsce kontroli obrotu pieniężnego z zagranicą i handlu złotem. Pozycje gospodarcze naszego bilansu płatniczego dotychczas równoważyły się zadowalająco. Zapasy złota i dewiz w naszej instytucji emisyjnej obniżały się wprawdzie stale i doszły w dn. 20 kwietnia r. b. do 432,4 milj. zł., ale stanowiły one wciąż zadowalające pokrycie obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań, nie przekraczających łącznie 1.118,6 milj. zł. Wreszcie, rzecz bodaj najważniejsza: budżet państwa został zrównoważony.

W ostatnich jednak miesiącach zapasy złota i dewiz w Banku Polskim poczęły szybciej, niż dotąd, się zmniejszać. Nie był to skutek pogarszającej się sytuacji finansowej kraju, lecz dzieło spekulacji. Ta ostatnia czerpała swe środki z bezpodstawnych nastrojów, pogłosek i najdziwaczniejszych domysłów. Deklaracja Rządu, która ukazała się jednocześnie z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 kwietnia, wprowadzającym kontrolę obrotu dewiz i złota, wprost, bez osłonek, na szerzenie tego niepokoju wskazuje. Prowadziło to do coraz bardziej wzmagającej się tezauryzacji, która wyrażała się nietylko w nabywaniu złota i banknotów zagranicznych, ale także w zakupie dewiz obcych i przekazywaniu ich zagranicę. Objawem towarzyszącym tej tezauryzacji, był spadek papierów procentowych.

Rząd polski nie mógł dopuścić do osłabienia podstaw finansowych obiegu pieniężnego przez— pęd tezauryzacyjny i spekulację. Nie mógł spokojnie przyglądać się, jak ci, którzy poddawali się bezzasadnemu popłochowi, ogałacali gospodarstwo z niezbędnych środków płatniczych. Nie mógł pozwolić na pokrzyżowanie mu podstawowej linji polityki dewizowej, która wyraża się w postulacie zachowania parytetu złotego, — postulacie, który stanowi kamień węgielny całej polityki gospodarczej Rządu.

Chodziło jednak nietylko o utrzymanie parytetu. Chodziło przecież także o dostarczanie życiu gospodarczemu i kulturalnemu kraju potrzebnych artykułów zagranicznych — bądź to surowców, półfabrykatów czy wyrobów gotowych, bądź to niezbędnych produktów spożywczych. Wraz z odpływem złota i dewiz, poczęła się zarysowywać cała struktura naszego handlu zagranicznego, z takim mozołem i taką mrówczą pracą wzniesiona, i cała struktura naszej produkcji i wymiany. Trzeba było temu jaknajprędzej zaradzić, i doprawdy nie można naszemu Rządowi uczynić zarzutu, że stało się to zbyt wcześnie.

Należy mieć nadzieję, że system przepisów, mających zapewnić gospodarstwu polskiemu potrzebną ilość zagranicznych środków płatniczych, będzie wypracowany z odpowiednią dokładnością, a jednocześnie nie będzie krępował procesów wytwórczych i wymiennych. Chodzi bowiem nietylko o obronę gospodarstwa, ale i o jego poprawę. W miarę zaś poprawy, jest rzeczą naturalną, że import surowców i półwyrobów a także niewyrabianych u nas maszyn wzmagać się i pochłaniać będzie zwiększoną ilość obcych dewiz.

Tem dokładniej przeto wypracowane być winny przepisy kontroli obrotu pieniężnego. Spodziewać się trzeba, że sieć ich będzie tak ścisła, że zła wola spekulantów wszelkiego kalibru nie będzie mogła przez oka tej sieci się prześlizgnąć i utorować sobie wygodne ścieżki i tajemne przewody dla prowadzenia szkodliwych dla kraju operacyj. System kontroli, zaprowadzony w licznych państwach, został tak udoskonalony, że gotowe jego wzory będą mogły być z pożytkiem do nas przeniesione.

Staje obecnie przed naszymi czynnikami miarodajnymi, w związku z wydanemi zarządzeniami, zadanie wielkiej wagi pod względem gospodarczym. Troską tych czynników będzie zachowanie owoców dotychczasowej polityki, z takim wysiłkiem i ofiarami zdobytych. Niewątpliwie, Rząd zwróci najbaczniejszą uwagę na to, ażeby przepisów kontroli nie wyzyskano do nieuzasadnionego podnoszenia cen. O ile bowiem ożywienie ekonomiczne, pomnażając obroty i popyt na towary, wywołuje mocną tendencję cen, która jest dla rentowności produkcji w wysokim stopniu korzystna; o tyle zwyżka, zrodzona z faktu wydania przepisów dewizowych, byłaby tylko odmianą spekulacji, przerzuconą na teren towarowy.

Nie wydaje się wszakże, aby groźba zwyżki była bliska. Kraj jest przez długotrwały kryzys wyniszczony, zubożały. Sprawiła to zarówno „deflacja" samorzutna, jak i „deflacyjne", celowe obniżanie zysków i zarobków, wywołane koniecznością zrównoważenia budżetu publicznego i „przymknięcia nożyc" między cenami rolniczemi i przemysłowemi. To wyczerpanie siły nabywczej będzie niechybnie wielką przeszkodą do zwyżki cen, gdyby ją chciano lekkomyślnie rozpętać. W każdym razie nasze władze kierownicze zwrócą niezawodnie na tę stronę zagadnienia baczną uwagę. Rozległy kontakt, jaki one posiadają z kołami gospodarczemi w rozmaitych organizacjach, stanowi doskonały instrument do zahamowania w zarodku zwyżki, mającej charakter wyłącznie spekulacyjny.

Co do skutków giełdowo-finansowych zaprowadzonej kontroli, to okazały się one bardzo poważnemi. Wywołały one na rynku znaczne ożywienie i wpłynęły na silną zwyżkę papierów procentowych, która w dziedzinie papierów dolarowych przerodziła się w prawdziwą „haussę"; giełda ujawniła duże również zainteresowanie akcjami. Jest rzeczą widoczną, że gotówka, która dotychczas szukała lokaty w monetach złotych i obcych banknotach, szerokim strumieniem skierowała się na rynek papierów.

R. T. L.

Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Warszawie

Wyszło z druku sprawozdanie Dyrekcji Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie za 1935 r.

Sprawozdanie zostało zaopatrzone wstępem, w którym działalność Towarzystwa jest należycie uwypuklona.

Wstęp ten podajemy w całkowitem brzmieniu.

W roku sprawozdawczym, pomimo dalszej wyjątkowo ciężkiej sytuacji własności nieruchomej miejskiej, gospodarka Towarzystwa utrzymana została na poziomie, nie odbiegającym w ogólnym zarysie od stanu z roku poprzedniego.

Zaległe należności Towarzystwa w dniu 31 grudnia 1935 r. wynosiły sumę 4.164.845,20 zł., gdy w dniu 31 grudnia 1934 r. wynosiły one 3,976.175,29 zł. Zaległości zatem zwiększyły się o sumę 188.669.91 zł.

To nieznaczne powiększenie zaległości spowodowane zostało między innemi przesunięciem terminów postępowania egzekucyjnego w drugiem półroczu 1935 r., związanem ze zmianą statutu Towarzystwa. Terminy te, wyznaczane zazwyczaj w grudniu każdego roku, w okresie sprawozdawczym przypadły na miesiąc styczeń 1936 r.

Nadwyżka dochodów Towarzystwa nad wydatkami wyniosła w roku sprawozdawczym 908.442,60 zł., czyli o 275.189,06 zł. mniej, niż w roku poprzednim, w którym wynosiła 1.183.631,66 zł. Zmniejszenie to wywołane zostało obniżeniem od dnia 1 lipca 1935 r. opłat administracyjnych z $^{4}/_{0}$ do $^{1}/_{8}$% w stosunku rocznym, jak również obniżeniem od dnia 16.X tegoż roku na okres trzyletni odsetek zwłoki z 12% na 9% rocznie w stosunku do 1109 stowarzyszonych, którzy w dniu 25 czerwca 1935 r. zalegali z zapłatą więcej niż jednej półrocznej raty pożyczkowej.

Ponieważ jednak w roku sprawozdawczym po raz pierwszy uległa przedawnieniu część zobowiązań Towarzystwa z tytułu należności za kupony w kwocie 238.584,23 zł., to suma ta łącznie z sumą 908.442,60 zł., stanowiącą zysk netto z wpływów efektywnie osiągniętych, wynosi 1.147.026.83 zł. W ten sposób ogólna nadwyżka dochodów nad wydatkami w roku 1935 utrzymana została mniej więcej na poziomie roku poprzedniego, różnica bowiem na niekorzyść roku sprawozdawczego wynosi tylko 36.604,83 zł.

Postępowanie egzekucyjne w roku 1934 wdrożone zostało do 439 nieruchomości, z których sprzedano 8.

W roku sprawozdawczym postępowanie egzekucyjne wdrożone zostało do 573 nieruchomości, z których sprzedano 7, na własność zaś Towarzystwa przejęto 2 (w Aleksandrowie Kujawskim i w Nieszawie). W Warszawie sprzedano tylko 4 nieruchomości.

Z powyższego zestawienia wynika, iż niedoprozumienie do powiększenia się zaległości osiągnięte zostało pomimo znacznego zmniejszenia ilości sprzedaży nieruchomości w stosunku do okresu przedwojennego.

W dziedzinie spraw podatkowych wspomnieć należy, że w roku sprawozdawczym ukończona została z wynikiem dodatnim sprawa podatku dochodowego za rok operacyjny 1933, która wiąże się z uchwałą zebrania pełnomocników z dnia 26 czerwca 1934 r., zmieniającą bilans i sprawozdanie za rok 1933. Zmiana ta umożliwiła dyrekcji uzyskanie zmniejszenia podatku o sumę 205.000,— zł.

Jak to wynika z przytoczonych danych, stan interesów Towarzystwa umożliwiałby całkowicie podjęcie przezeń pełnej statutowej działalności drogą wznowienia emisji listów zastawnych. Stan jednak rynku pieniężnego uległ w ostatnim roku pogorszeniu i skutkiem tego emisja w okresie sprawozdawczym nie mogła być urzeczywistniona.

W okresie roku 1934 zauważyć się dawał stały wzrost oszczędności pieniężnych, spadek dopływu złota z zagranicy na cele tezauryzacyjne i pewna tendencja do obniżenia się stopy procentowej od kredytów krótkoterminowych. Główną w tych warunkach przeszkodą do wznowienia działalności emisyjnej była okoliczność, że znaczna większość wolnej gotowizny na rynku konsumowana była przez Skarb Państwa drogą emisyj, wyłożonych do subskrypcji publicznej, oraz lokowanych na t. zw. rynku sztywnym. Można było jednak przypuszczać, że okres dopływu funduszów z 6% Pożyczki Narodowej i 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej wykorzystany zostanie w celu organicznego usunięcia niedoborów, że zatem Państwo przestanie pokrywać swe zapotrzebowania drogą wykorzystywania kredytu wewnętrznego, co winno było spowodować powstanie poważniejszego popytu na papiery lokacyjne prywatne.

Rok 1935 przyniósł jednak, zamiast spodziewanej poprawy, wzrost deficytów budżetowych Państwa, który dopiero w ostatnich miesiącach spowodował szereg zarządzeń, zmierzających do zmniejszenia wydatków i wzmożenia dochodów Skarbu Państwa. Zarządzenia te, idąc między innemi w kierunku zmniejszenia ogólnych kosztów utrzymania, dotkliwie uderzyły także we własność nieruchomą miejską, doprowadzając do dalszego obniżenia jej rentowności, w szeregu zaś przypadków — do deficytowości.

Władze Towarzystwa we właściwym czasie złożyły na ręce Pana Ministra Skarbu memorjał, zwracając uwagę na konieczność uwzględnienia wyjątkowo ciężkiej sytuacji własności nieruchomej miejskiej i nienakładanie na nią nowych ciężarów, obok podwyższenia podatków, również drogą noweli do ustawy o ochronie lokatorów.

Jak wiadomo, memorjał ten, jak również przedstawienia innych organizacyj własności nieruchomej miejskiej, wywarły tylko częściowy skutek. Projektowane pierwotnie, jako częściowa rekompensata za zniżkę komornego, uchylenia ochrony lokatorów w stosunku do lokali, zwolnionych przez obecnych najemców, przewidziano w ustawie w rozmiarach niewystarczających.

Bezpośrednie pogorszenie sytuacji własności nieruchomej miejskiej nie zostało, jak dotychczas, zrekompensowane przez ułatwienie i potanienie kredytów. Wprawdzie w kierunku zrównoważenia budżetu uczynione zostały ze strony Rządu wielkie wysiłki i przypuszczać można, że w sytuacji budżetowej nastąpi wyraźna i bardzo znaczna poprawa, ale zarazem program prac inwestycyjnych pozabudżetowych wyczerpać może, jak przypuszczać wolno, znaczną część rezerw gotówkowych, gromadzących się na rynku sztywnym, na wolnym zaś rynku pieniężnym trudno liczyć na przyrost znaczniejszych środków.

Trudności w międzynarodowym obrocie pieniężnym i towarowym (brak kredytów, zamrożenia, kontyngenty i t. p.) nie uprawniają do przypuszczeń, aby szybka poprawa konjunktury mogła nadejść zzewnątrz.

Wreszcie dający się zaobserwować od kilku miesięcy ogólny spadek kursów krajowych papierów procentowych, będący wynikiem przedstawionego stanu rzeczy, wskazuje, że perspektywy wznowienia w najbliższym czasie normalnej działalności emisyjnej Towarzystwa nie wyglądają korzystnie. Zarysowują się natomiast możliwości emisji, ograniczonej na określone cele, a między innemi na spłatę listami zastawnemi pożyczek krótkoterminowych. Możliwości te władze Towarzystwa poddają badaniu; opierając się na zaleceniach Zebrania Pełnomocników, czyniły i nadal czynić będą starania, aby emisja listów zastawnych wznowiona została chociażby na cele ściśle ograniczone.

Bilans Towarzystwa zamyka się cyfrą zł. 195.703.871,76. W stanie czynnym bilansu pogotowie kasowe przekracza zgórą zł. 5 miljonów, pożyczki hipoteczne zabezpieczone — złotych 179.264.486,12. Z rat zaległych największą pozycję stanowi rata lipcowa 1935 r.

W stanie biernym bilansu kapitał zasobowy wynosi złotych 9.649.636.25 oraz fundusz rezerwowy utworzony na zasadzie nowego statutu — zł. 238.584.23. Listów zastawnych na 1,1. 1936 r. oraz $4^{1}/_{2}$% z 1925 r. — złotych 13.278.900.

W dniu 28 u. m. odbyło się zwyczajne doroczne zebranie Pełnomocników Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie.

Zebraniu przewodniczył Prezes Komitetu Nadzorczego, dr. Artur hr. Potocki.

Przed przystąpieniem do obrad przewodniczący oddał hołd pamięci przedwcześnie zmarłego w roku sprawozdawczym prezesa Dyrekcji, s. p. Antoniego Anusza, który jako niezmordowany bojownik niepodległościowy zapisał się złotemi zgłoskami w dziejach Wskrzeszonej Ojczyzny.

Następnie uczczono pamięć zmarłych w 1935 r. Pełnomocników Tow. oraz mecenasa ś. p. Celsa Fabjaniego, zasłużonego b. członka Komitetu Nadzorczego.

Przemówienia przewodniczącego wysłuchali obecni stojąc.

Po ukonstytuowaniu się prezydjum zabrał głos nowy prezes Dyrekcji, b. minister Ignacy Matuszewski.

Mówca, pomimo zbyt krótkiego czasu, jaki dzieli go od przyjęcia stanowiska kierowniczego w Towarzystwie, wykazał dużą znajomość spraw instytucji kredytu długoterminowego.

Świadczą o tem wypowiadane poglądy, jakiemi drogami winno kroczyć Towarzystwo, by sprostać zadaniu, które ma przed sobą. Pan Prezes zaznaczył, iż jedną z przyczyn paraliżujących prawidłowy bieg życia Towarzystwa, jest ustawa o ochronie lokatorów, która w większości państw zachodnich już została zlikwidowana lub też stopniowo się likwiduje. P. Prezes zapewnia, iż starać się będzie czynić wszelkie wysiłki dla dobra Towarzystwa i wspomniał, iż pomyślny stan Towarzystwa zawdzięczać należy poprzednim władzom, z pośród których bardzo duże zasługi położył zmarły przed laty prezes ś. p. Aleksander Czajewicz.

Wreszcie p. Prezes oświadczył, iż dalsze czynić będzie usiłowania, aby wznowić działalność emisyjną Towarzystwa. Dotychczas jednak to się nie udawało ze względu na przedłużający się kryzys gospodarczy i co zatem idzie małą pojemość rynku naszego. Na razie wydaje się możliwe wznowienie emisji tylko, jak wyżej zaznaczone, na ściśle określone cele.

W chwili, gdy kreślimy te słowa, nastąpił znaczny wzrost kursów wszelkich papierów wartościowych. Jeżeli rzeczywiście kursy stopniowo zaczną wzrastać, dla wznowienia emisji zarysowuje się dobra perspektywa, więc można żywić nadzieję, iż władze Towarzystwa uzyskają pozwolenie na wznowienie, od paru lat, zawieszonej, działalności emisyjnej.

Następnie przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem Towarzystwa za 1935 r. oraz nad projektem preliminarza wpływów i wydatków na 1936 r., przewidującym przewyżkę dochodów nad wydatkami w sumie zł. 365.900.

Po dyskusji, w której udział przyjmowało kilku mówców, Ogólne Zebranie Pełnomocników sprawozdanie za 1935 r. oraz projekt budżetu na 1936 r. zatwierdziło, udzielając Dyrekcji pokwitowania z dotychczasowej działalności.

W końcu zaznaczyć należy, iż wszyscy mówcy z wielkiem uznaniem odnosili się do osoby nowego prezesa, w którym pokładają wielkie nadzieje, iż będzie w miarę możności i sił bronił praw właścicieli nieruchomości, zrzeszonych w najpoważniejszej instytucji kredytu długoterminowego, mającej chlubną tradycję, jakiem jest Tow. Kred. Miejskie w Warszawie.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

„ELIBOR" Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa „Ł. J. BORKOWSKI"

W dniu 25 kwietnia r. b. odbyło się ogólne doroczne 33 skolei zebranie akcjonarjuszów „Elibor" Sp. Akc. Handlowo - Przemysłowej „Ł. J. Borkowski".

W zastępstwie nieobecnego prezesa, p. Andrzeja Wierzbickiego, zebranie zagaił członek Rady Nadzorczej, p. dr. Leopold Ostoja-Starzewski, który przed wyborem przewodniczącego wezwał zebranych do uczczenia pamięci zmarłych zasłużonych Członków Rady, ś. p. Stanisława Borkowskiego i Zdzisława Byczkowskiego. —

Następnie na przewodniczącego jednogłośnie wybrano adwokata p. Kazimierza Żołędziowskiego.

Wszelkich wyjaśnień udzielał prezes Zarządu, p. Kazimierz Wejchert.

Jak się okazuje, pomimo przeżywanego kryzysu, Spółka wykazała dalsze korzystne rezultaty, obrót bowiem w 1935 r. wyniósł niespełna zł. 15 miljonów, gdy w 1934 — zł. 12,652,000 i w 1933 roku — zł. 11.376.000. Jeżeli uwzględnić, że w roku sprawozdawczym, ceny towarów były niższe, niż w poprzednich latach, to ilość sprzedanych towarów, a co zatem idzie i obroty byłyby jeszcze większe.

Również za nader dodatni objaw poczytywać należy fakt, iż jednocześnie ze wzrostem zysków nastąpił spadek kosztów handlowych oraz płaconych przez spółkę procentów.

Złożone do zatwierdzenia Ogólnemu Zebraniu bardzo szczegółowe sprawozdanie Zarządu ilustruje działalność Spółki w r. 1935 i świadczy o dalszym rozwoju przedsiębiorstwa.

Ogólne Zebranie zatwierdziło sprawozdanie i bilans wraz z rachunkiem zysków i strat z 1935 roku oraz uchwaliło z osiągniętego zysku zł. 98,888.46 po potrąceniu na podatek dochodowy zł. 25,044,— przenieść pozostałe zł. 73.844,46 na kapitał zasobowy, celem zasilenia funduszów Spółki.

W końcu postanowiono na miejsce zmarłych Członków Rady, ś. p. Stanisława Borkowskiego, ś. p. Zdzisława Byczkowskiego oraz wreszcie na miejsce Aleksandra Mieszczanowskiego, który zgłosił rezygnację, nowych członków nie wybierać. W ten sposób Rada Nadzorcza składać się będzie zamiast z 10, tylko z 7 członków.

SPRAWOZDANIE Z WALNEGO ZGROMADZENIA AKCJONARJUSZÓW Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu, Sp. Akc.

W czwartek, dnia 30 u. m. odbyło się Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów Tomaszowskiej Fabryki w siedzibie Zarządu.

Zebranie otworzył p. prof. Trepka, który w paru słowach wspomniał o stratach, jakie Spółka poniosła wskutek śmierci Prezesa Rady Nadzorczej ś. p. Stefana Laurysiewicza, członka Rady C. L. Fishera, oraz długoletnich członków Komisji Rewizyjnej, pp. Bernarda Barucha i Maksymiljana Karlsbada. Zebrani uczcili pamięć zmarłych przez powstanie.

Po wybraniu p. mec. Goldsteina na przewodniczącego i stwierdzeniu, że obowiązujące formalności zostały zachowane, przystąpiono do porządku dziennego. Jednogłośnie przyjęte zostały sprawozdania Zarządu, Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej, jako też bilans i podział zysków.

Członek Rady Nadzorczej, prof. Trepka zakomunikował zebranym, że w roku bieżącym Spółka obchodzi 25-lecie istnienia fabryki w Tomaszowie. Zbiega się to z 40-leciem pracy Prezesa Zarządu, inżyniera Feliksa Wiślickiego, w dziedzinie wytwórczości sztucznego jedwabiu. Pracownicy umysłowi, chcąc uczcić tę datę, zebrali pewien Fundusz, uzupełniony przez przyjaciół firmy, jako też osobiście przez Jubilata wniesieniem zł. 30.000 dzięki czemu powstała Fundacja Wieczysta im. Feliksa Wiślickiego. Walne Zgromadzenie, po wysłuchaniu tego oświadczenia, postanowiło jednomyślnie powiększyć zebrany Fundusz do sumy zł. 300.000.

Pozatem również dla uczczenia 25-lecia uchwalono specjalne wynagrodzenie dla robotników Fabryki, zaś dla urzędników postanowiono stworzyć Kasę Przezorności, na co Zgromadzenie przeznaczyło od przedsiębiorstwa zł. 200.000.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Walne Zgromadzenie zostało zamknięte o godzinie 2.15.

SPRAWOZDANIE Z WALNEGO ZGROMADZENIA POLSKIEGO BANKU KOMUNALNEGO

W dniu 25 kwietnia r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów Polskiego Banku Komunalnego.

Zgromadzenie zagaił prezes Rady Nadzorczej, p. inż. Piotr Drzewiecki, wzywając zebranych do uczczenia przez powstanie pamięci zmarłego ś. p. Władysława Strzeleckiego, członka Rady Nadzorczej Banku, Naczelnego Dyrektora Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na przewodniczącego Zgromadzenie powołało p. Seweryna Nowakowskiego, Prezydenta m. Białegostoku, na asesorów pp. Wacława Bołdoka, starostę powiatu opatowskiego i Tadeusza Hajnrycha, dyrektora K. K. O., powiatu lubelskiego.

Zebranie jednomyślnie zatwierdziło sprawozdanie Zarządu za rok 1935, wykazujące bilans w sumie złotych 90.100.117,26 i zysk w kwocie zł. 425.522,11, w czem zł. 232.861,21 z roku ubiegłego.

Po stwierdzeniu pomyślnego zakończenia szesnastego sprawozdawczego roku i dalszego rozszerzania zakresu działalności Banku, udzielono jednogłośnie władzom Banku, na wniosek Komisji Rewizyjnej, absolutorjum, oraz wyrażono Zarządowi Banku uznanie za kierownictwo.

Przyjęto nadto wniosek Rady Nadzorczej odnośnie wypłacenia Akcjonarjuszom 2 proc. dywidendy i dokonania przeniesień na rezerwy. Do Rady Banku w wyborach uzupełniających wybrani zostali: pp. Józef Roziecki, Dyrektor Zarządzający K. K. O. powiatu piotrkowskiego (ponownie), Aleksander Ulrych, Naczelnik Zarządu K. K. O. miasta Kalisza (ponownie), dr. Marjan Filipek, Zastępca Naczelnego Dyrektora Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i Aleksander Trzciński, Naczelnik Wydziału w Poznańskim Urzędzie Wojewódzkim.

WALNE ZGROMADZENIE SPÓŁKI AKCYJNEJ MODRZEJÓW — HANTKE

W dniu 27 z. m. w Biurze Zarządu Spółki Modrzejów—Hantke odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, które rozpatrzyło sprawozdanie za rok operacyjny 1935. Jak ze sprawozdania Zarządu wynika, zbyt wyrobów Spółki w porównaniu z rokiem 1934 wzrósł w roku sprawozdawczym 1935 o 6,8 proc. Zwiększył się również znacznie eksport wyrobów hutniczych, osiągając wysyłkę o przeszło 100 proc. większą niż w roku 1934.

Stan zatrudnienia robotników uległ zwiększeniu o 759 robotników. Obrót Zakładów wzrósł tylko o 1.400.000 zł., a to wskutek dalszej zniżki cen sprzedażnych. Jakkolwiek niewątpliwie udała się zauważyć pewna poprawa w obrotach Spółki, nie mogła ona jednak wpłynąć na rentowność kapitału akcyjnego i dlatego Spółka nietylko nie dała w roku sprawozdawczym dywidendy, lecz poniosła jeszcze straty. Przyczyniło się do tego głównie w dalszym ciągu wysokie oprocentowanie od zagranicznego zadłużenia, które ciąży w bilansie Spółki.

Bilans Spółki i Sprawozdanie Zarządu, oświetlone w szczegółach przez Zarząd zostało przez Walne Zgromadzenie zatwierdzone i Zarządowi udzielono absolutorjum z jego czynności w roku sprawozdawczym.

Wybory do Rady Nadzorczej dały ponowny wybór pp. Leopolda Wellisza i Bronisława Radowskiego oraz wybór do tejże Rady p. Min. Romana Knolla. Na Członków Komisji Rewizyjnej powołano pp. Dyr. Ryszarda Dittricha, Dyr. Stefana Korzyckiego, Dyr. Stanisława Zielińskiego, Dr. Henryka Liebermana i Roberta Otleta.

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia Akcjonarjuszów Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Ołówków „St. Majewski", S. A.

Rok sprawozdawczy 1935, dzięki wysiłkom, skierowanym ku racjonalizacji metod produkcji oraz obniżeniu cen surowców, został zamknięty zyskiem. Dywidendę uchwalono w wysokości 7%. Do Zarządu Spółki na miejsce ustępujących, zgodnie ze Statutem, wybrani zostali pp.: Henryk Czech i Mieczysław Kosicki.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 26 kwietnia 1936 r.

w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi.

Art. 1. (1) Środkami płatniczemi w rozumieniu dekretu niniejszego są pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe), tudzież weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat i przekazy. Pieniądze niemające w kraju obiegu ustawowego (pieniądze zagraniczne oraz weksle, czeki, asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłat oraz przekazy, opiewające na waluty zagraniczne i płatne zagranicą (dewizy), stanowią środki płatnicze zagraniczne.

(2) Przez wyrażenie „handel zagranicznemi środkami płatniczemi" rozumie się zawieranie lub wykonywanie umów kupna-sprzedaży, zamiany, pożyczki, przelewu oraz zastawu, których przedmiotem są zagraniczne środki płatnicze.

(3) Cudzoziemcem w rozumieniu dekretu niniejszego jest osoba fizyczna lub prawna, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę zagranicą, nie wyłączając zagranicznych oddziałów (filij, agentur, przedstawicielstw) przedsiębiorstw i instytucyj krajowych.

(4) Jako osoby, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, uważa się również położone na terytorjum Polski przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe, handlowe i t. p., których zarządy lub właściciele mają miejsce zamieszkania lub siedzibę zagranicą, oraz znajdujące się w Polsce oddziały (filje, agentury, przedstawicielstwa) przedsiębiorstw i instytucyj zagranicznych.

(5) Przepisy dekretu niniejszego oraz wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych stosuje się do obszaru W. M. Gdańska analogicznie jak do terytorjum zagranicznego.

Art. 2. Wszelkie zakazy i ograniczenia, zawarte w dekrecie niniejszym oraz w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych, nie mają zastosowania do Banku Polskiego.

Art. 3. (1) Jako organ wykonywający przepisy dekretu niniejszego w zakresie, ustalonym w rozporządzeniach wykonawczych, powołaną zostaje Komisja Dewizowa. Liczbę członków Komisji Dewizowej oraz sposób ich powoływania określi rozporządzenie wykonawcze z tem, że przewodniczącego Komisji mianuje Minister Skarbu.

(2) Komisja Dewizowa w ramach swych uprawnień decyduje na podstawie swobodnego uznania bez obowiązku podania powodów. Orzeczenia i decyzje tej Komisji mogą być bądź to ogólne, bądź dotyczące poszczególnych spraw.

(3) Komisja Dewizowa jest uprawniona do pobierania opłat manipulacyjnych od poszczególnych swoich czynności urzędowych w oznaczonej przez siebie wysokości.

(4) Podania i zgłoszenia, wnoszone do Komisji Dewizowej, oraz udzielane przez nią zezwolenia, jak również wszelka z tą Komisją korespondencja, wolne są od opłat stemplowych.

Art. 4. Jeżeli w dekrecie niniejszym lub w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych jest mowa o zezwoleniu, rozumieć należy, — o ile z brzmienia lub treści danego przepisu inaczej nie wynika, — zezwolenie Komisji Dewizowej.

Art. 5. (1) Handel zagranicznemi środkami płatniczemi, o ile jedną ze stron, zawierających umowę, nie jest Bank Polski lub przedsiębiorstwo bankowe, które uzyskało od Ministra Skarbu odpowiednie uprawnienia (uprawnienia dewizowe), — jest zabroniony.

(2) Minister Skarbu ustala warunki i zakres udzielanych uprawnień dewizowych i może je na podstawie swobodnego uznania, bez obowiązku podania powodów, ograniczyć, zawiesić lub cofnąć.

(3) Listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi, oraz jej zmiany ogłasza Minister Skarbu w dziale urzędowym „Monitora Polskiego".

Art. 6. (1) Handel złotem, przywóz jego z zagranicy oraz wywóz złota zagranicę są bez zezwolenia zabronione. Przez handel złotem rozumie się zawieranie lub wykonywanie umów kupna-sprzedaży, zamiany, pożyczki, przelewu oraz zastawu, których przedmiotem jest złoto.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego ma zastosowanie do złota w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy (art. 1) jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, tudzież w sztabach, w postaci odlewów i przedmiotów, nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu, oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci.

Art 7. Nabywanie zagranicznych papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów, sprowadzanie tych walorów z zagranicy, jak również nabywanie od cudzoziemców oraz sprowadzanie z zagranicy polskich papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takichże papierów — jest bez zezwolenia zabronione.

Art. 8. (1) Przekazywanie, wysyłanie i wywóz zagranicę środków płatniczych bez względu na walutę, na jaką one opiewają, są bez zezwolenia zabronione.

(2) Stawianie do dyspozycji cudzoziemców wszelkich środków płatniczych, uskutecznianie przekazów, przelewów i wpłat, bez względu na ich formę i walutę, na rachunki cudzoziemców, prowadzone w krajowych przedsiębiorstwach bankowych, oraz uskutecznianie jakichkolwiek wypłat w kraju z polecenia cudzoziemców — są bez zezwolenia zabronione.

(3) Wysyłanie i wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych — są bez zezwolenia zabronione.

(4) Z zachowaniem przepisów ust. (1) i (3) artykułu niniejszego wysyłanie zagranicę pocztą środków płatniczych, książeczek oszczędnościowych, wszelkich papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów może odbywać się wyłącznie w listach lub paczkach wartościowych oraz w listach poleconych, nadawanych na pocztę w stanie otwartym.

Art. 9. (1) Udzielanie kredytu cudzoziemcom lub poręki za spłatę takich kredytów przez osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, jest bez zezwolenia zabronione.

(2) Uzyskanie kredytu od cudzoziemca oraz udzielenie poręki za spłatę takiego kredytu przez osobę fizyczną lub prawną, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, wymaga zgłoszenia w Banku Polskim.

(3) Przepis ustępu poprzedzającego nie dotyczy kredytów, udzielanych nabywcom przez sprzedawców w postaci towaru (t. zw. „kredyty towarowe").

Art. 10. (1) Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są obowiązane zgłosić do Banku Polskiego i zaofiarować temuż Bankowi lub uprawnionym przedsiębiorstwom bankowym (art. 5) do skupu należności od zagranicy z wszelkich tytułów, w szczególności za sprzedane zagranicę towary, za papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od takich papierów, tudzież za wszelkiego rodzaju wobec zagranicy świadczenia i usługi.

(2) Ustanowiony w ustępie poprzedzającym obowiązek poczytuje się za istniejący w takim zakresie i w odniesieniu do tych kategoryj osób oraz należności, jak to określać będą rozporządzenia wykonawcze.

Art. 11. Każde przedsiębiorstwo bankowe i instytucja kredytowa, nie wyłączając przedsiębiorstw i instytucyj spółdzielczych, oraz te przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, które prowadzą z zagranicą interesy handlowe albo swoją działalnością poważnie oddziaływują na obrót pieniężny z zagranicą, — mogą być poddawane nadzorowi specjalnych komisarzy rządowych, wyznaczanych przez Ministra Skarbu na koszt danego przedsiębiorstwa lub instytucji.

Art. 12. (1) We wszystkich przypadkach, w których spełnienie świadczenia pieniężnego wymaga zezwolenia stosownie do przepisów dekretu niniejszego lub wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych, dłużnikowi służy prawo na żądanie wierzyciela wpłacenia równowartości takiego świadczenia w walucie krajowej do Banku Polskiego lub do banku, posiadającego odpowiednie uprawnienia dewizowe, na rachunek wierzyciela.

(2) Zasądzone oraz wyegzekwowane od dłużnika po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego świadczenia, wymagające zezwolenia w myśl tego dekretu lub wydanych na jego podstawie rozporządzeń wykonawczych, winny być na wniosek wierzyciela przez dłużnika lub organy egzekucyjne w równowartości tych świadczeń w walucie krajowej wpłacone do Banku Polskiego lub do banku, posiadającego odpowiednie uprawnienia dewizowe, na rachunek wierzyciela.

(3) Warunki dysponowania przez wierzyciela sumami, wpłaconemi na jego rachunek na zasadzie artykułu niniejszego, ustali rozporządzenie wykonawcze.

Art. 13. (1) Dla wszelkich obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych obowiązują kursy banknotów zagranicznych lub dewiz, notowane w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie (dla pieniędzy zagranicznych — kursy, podawane w rubryce ceduły „Bilety bankowe", dla dewiz zaś — kursy w rubryce „Czeki i wpłaty"). W razie braku notowań w cedule urzędowej wymienionej giełdy, obowiązuje kurs zagranicznych środków płatniczych, ustalany oraz ogłaszany przez Bank Polski w dziale urzędowym „Monitora Polskiego".

(2) Zanotowane w cedule giełdowej kursy dewiz są obowiązujące również dla banknotów zagranicznych, nie mających w danym dniu notowania giełdowego lub kursu, ogłoszonego przez Bank Polski.

(3) Do obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych, których kursy nie są ogłoszone ani w urzędowej cedule giełdowej, ani przez Bank Polski, mogą być stosowane odnośne kursy zagraniczne.

Art. 14. Poza kursami, notowanemi w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie oraz ustalanemi i ogłaszanemi przez Bank Polski na zasadzie art. 13, ogłaszanie innych kursów krajowych lub zagranicznych, określających stosunek zagranicznych środków płatniczych lub złota do złotego, jest zakazane. Zakaz ten nie stosuje się jednakże do Banku Polskiego, któremu wolno ogłaszać również kursy zagraniczne złotego, oraz nie dotyczy ustalania i ogłaszania stosunku zagranicznych środków płatniczych lub złota do złotego przez właściwe władze państwowe w przypadkach ustawowo przewidzianych.

Art. 15. Minister Skarbu władny jest w drodze rozporządzeń, pod warunkami przez siebie ustalanemi, zezwalać na wykonywanie czynności, dekretem niniejszym zakazanych lub ograniczonych, oraz zwalniać od ustanowionych w tym dekrecie obowiązków.

Art. 16. (1) Winni przekroczenia przepisów, zawartych w art. 5 ust. (1), art. 6, 7, 8 i 12 oraz rozporządzeń, wydanych w wykonaniu tych artykułów, jak również winni umyślnego złożenia nieprawdziwych danych lub przedstawienia fałszywych dowodów w celu uzyskania pozwolenia na zakup i wywóz zagranicę środków płatniczych lub osiągnięcia korzyści z tych czynności, ulegają karze więzienia do lat 5-ciu i grzywny do 200.000 złotych.

(2) Jeżeli sprawca działa nieumyślnie i bez chęci zysku, ulega karze aresztu do 2 miesięcy oraz grzywny nieprzekraczającej 10.000 złotych; w razie ustalenia przez sąd okoliczności, stanowiących podstawę do nadzwyczajnego złagodzenia kary, może być ona ograniczona tylko do grzywny.

(3) Jeżeli czynności, stanowiące przestępstwo, uprawiane są zawodowo, to nie może być wymierzona kara niższa niż 3 lata więzienia i 100,000 złotych grzywny, przyczem grzywna może być nadto w tym przypadku zwiększona do potrójnej wysokości sumy, stanowiącej przedmiot przestępstwa, lub wartości innego przedmiotu przestępstwa.

(4) Przy nieuprawnionym wywozie zagranicę złota, zagranicznych i krajowych środków płatniczych oraz innych walorów (przemytnictwa) może być grzywna zwiększona do wysokości potrójnej wartości wywożonych przedmiotów, chociażby przestępstwo nie było popełnione zawodowo.

(5) Przy przestępstwach, przewidzianych w ust. (1), (3) i (4), winien być ponadto wyrokiem sądowym orzeczony przypadek będących przedmiotem przestępstwa sum pieniężnych w gotowiźnie, złota oraz papierów wartościowych, bez względu na to, czyją stanowią własność. Poza gotowizną, inne środki płatnicze (art. 1), przepadkowi nie ulegają.

(6) Za winnego przestępstwa, popełnionego przez przedsiębiorstwo bankowe lub instytucję kredytową, jak również przez jakiekolwiek przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe, uważa się zarówno bezpośrednich wykonawców czynności, stanowiącej przestępstwo, jak i wszystkich tych przełożonych, którzy wydali polecenie wykonania takiej czynności lub wykonaną już czynność taką akceptowali. Kierownicy wyżej wymienionych przedsiębiorstw lub instytucyj, o ile nie wiedzieli o wykonaniu stanowiącej przestępstwo czynności przez kierowane przez nich przedsiębiorstwa lub instytucje, uważani są za winnych niedozoru i ulegają karze w najwyższym wymiarze, przewidzianym w ust. (2).

Art. 17. Winni ogłoszenia kursów krajowych lub zagranicznych, których ogłaszanie jest zabronione przepisami art. 14, oraz winni przekroczenia przepisów art. 9 i 10 oraz rozporządzeń, wydanych w wykonaniu tych artykułów, ulegają karze aresztu do 1 roku i grzywny do 100,000 złotych. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, stosuje się kary, przewdziane w art. 16 ust. (2).

Art. 18. Winni zawierania tranzakcyj i dokonywania rozrachunków po kursie wyższym od obowiązującego w myśl art. 13 ulegają karom, przewidzianym w art. 16.

Art. 19. Osoby, skazane na karę, przewidzianą w art. 16 ust. (1), (3) i (4) oraz w art. 18, można wyrokiem sądowym pozbawić na przeciąg czasu do lat 5 prawa prowadzenia handlu lub zarządzania przedsiębiorstwem handlowem, lub zajmowania się pośrednictwem handlowem.

Art. 20. Przestępstwa, wymienione w art. 16—18, należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 21. (1) W przypadkach przemytnictwa (art. 16 ust. (4) należy zarządzić tymczasowe zaaresztowanie oskarżonego.

(2) Sędzia śledczy może złagodzić lub uchylić środek zapobiegawczy jedynie na wniosek prokuratora.

Art. 22. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się: w części objętej art. 16—21 Ministrowi Sprawiedliwości, w odniesieniu do art. 12 — Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w części pozostałej — Ministrowi Skarbu.

Art. 23. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie wywozu zagranicę złota (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 156).

„ELIBOR" Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa Ł. J. BORKOWSKI

BILANS

na dzień 31. grudnia 1935 roku.

STAN CZYNNY.

		Zł. gr.	Zł. gr.
1. Majątek stały:			
Nieruchomy: grunty	5.221.951,36		
budynki fabryczne	271.710,46		
„ gospodarcze	1.734.012,10		
„ mieszkalne	141.516,50	7.369.190,42	
Urządzenia techniczne: maszyny, dźwig w Gdyni	681.796,78		
kolejki	133.224,48		
bocznice kolejowe	98.655,51		
tabor kolejowy	58.271,52		
statki	102.160,—		
roboty przyg. w kopalni rudy w Chlewiskach	1.111,17	1.075.219,46	
Inwentarz: żywy	10.660,—		
martwy (ruchomości)	562.840,70	573.500,70	9.017.910,58
2.—Majątek płynny:			
Gotowizna w kasach		40.184.40	
Papiery procentowe		13.918,99	
Weksle w portfelu i w inkasie		108.899,46	
Akcje i udziały w innych przedsięb.		79.165,02	
Towary		633.446,91	
Dłużnicy:			
Banki	141.490,29		
Odbiorcy	1.039.075,29		
Dostawcy	164.070,43		
Różni	114.418,53		
Sumy przechodnie	40.043,64	1.499.098,18	2.374.712,96
			11.392.623,54
3. Zabezpieczenia:			
Zabezpieczenia wydane i otrzymane			849.174,42
4. Weksle zdyskontowane			865.305,76

STAN BIERNY.

			Zł. gr.	Zł. gr.
1. Kapitały własne:				
Kapitał Akcyjny			4.000.000,—	
Kapitał Zapasowy:				
a) saldo z roku ub.		364.709,38		
b) dopisano w roku spraw.		69.986,99	434.696,37	
Kapitał Amortyzacyjny:				
a) saldo z roku ub.		1.848.369,60		
b) dopisano w r. spraw.		174.698,62		
razem		2.023.068,22		
c) odpisano w roku spraw.		5.817,43	2.017.250,79	
Kapitał Ubezpieczeniowy			6.053,40	6.458.000,56
2. Zobowiązania:				
Kredyty hipoteczne			725.684,16	
Fundusz zapomogowy			10.143,89	
Specjalny rk przejśc. różnic kursowych			328.680.77	
Wierzyciele:				
Zaległe podatki: do r. 1931 wł.		265.164,40		
1932 r.		46.698,60		
1933 r.		32.992,29		
Akcepty:				
z operacyj bież.	78.000			
prolongowane płat. w 1936 r.	105.000			
długoterminowe	595.225	778.225,—		
Banki		243.139,42		
Odbiorcy		162.819,47		
Dostawcy		1.107.147,20		
Różni		1.121.272,12		
Sumy przechodnie		13.767,20	3.771.225,70	4.835.734,52
3. Zysk za rok 1935 (po odpis. amortyzacji majątku)				98.888,46
				11.392.623,54
4. Zabezpieczenia:				
Zabezpieczenia wydane i otrzymane				849.174,42
5. Weksle zdyskontowane				865.305,76

RACHUNEK STRAT i ZYSKÓW na dzień 31. grudnia 1935 roku

STRATY.

		Zł. gr.	Zł. gr.
Wartość remanentu towarów na dz. 1.I.1935 r.		663.439,27	
Zakup towarów w r. 1935 oraz koszty i wykłady przy przeładunku węgla eksport. i bunkru		13.260.026,64	
Skonto i potrącenia		65.824,79	13.989.290,70
Pensje	584.408,30		
Robocizna	84.818,89		
Koszty handlowe	298.557,73		
Świadczenia socjalne	55.091,11		
Podatki	173.240,20	1.196.116,23	
Procenty i dyskonto		135.090,88	1.331.207,11
Odpisano złych dłużników			25.367,15
Danina majątkowa			11.205,69
Koszty produkcji w Chlewiskach			170.471.94
Amortyzacja majątku:			
1% od bud. mieszk. mur. od zł.	120.255.—	1.202,55	
2% od bud. mieszk. drewn. od zł.	21.261,50	425,23	
1½% od bud. gospod. mur. od zł.	1.633.178,56	24.497,68	
3% od bud. gospod. drewn. od zł.	100.833,54	3.025,01	
3% od bud. fabr. murow. od zł.	231.715,61	6.951,47	
6% od bud. fabr. drewn. od zł.	39.994,85	2.399,69	
5% od inwentarza od zł.	573.500,70	28.675,04	
10% od urządzeń techn. od zł.	1.075.219,46	107.521,95	174.698,62
Zysk za 1935 rok			98.888,46
			15.801.129,67

ZYSKI

	Zł. gr.	Zł. gr.
Za sprzedane towary, produkty i inne w roku 1935	14.966.589,95	
Wartość remanentu towar. na d. 1.I.1936	633.446,91	15.600.036,86
Odzyskane od złych dłużników		19.965,11
Uzyskane z produkcji w Chlewiskach		135.333,17
Różne		45.794,53
		15.801.129,67

Dyrektor Rach.
Piotr Dmowski

Rada Nadzorcza:
Prezydjum: Andrzej Wierzbicki
Aleksander Ciszewski
Mieczysław Hofman

Zarząd:
Prezes: Kazimierz Wejchert
Vice-Prezes: Jan Wolicki
Członkowie: Włodzimierz Horodyński
„ Mieczysław Kuliński

Obwieszczenia Ministra Skarbu

z dnia 27 i 30 kwietnia 1936 r.

ustalające listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z z dnia 26 kwietnia 1936 roku w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) ogłaszam następującą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi, w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250):

1) Bank Gospodarstwa Krajowego,
2) Państwowy Bank Rolny,
3) Pocztowa Kasa Oszczędności,
4) Bank Dyskontowy Warszawski,
5) Bank Francusko-Polski,
6) Bank Handlowy w Warszawie,
7) Bank Towarzystw Spółdzielczych,
8) Bank Zachodni,
9) Powszechny Bank Kredytowy,
10) Powszechny Bank Związkowy,
11) Bank Cukrownictwa,
12) Bank Związku Spółek Zarobkowych,
13) Łódzki Bank Depozytowy,
14) Dom Bankowy D. M. Szereszowski,
15) Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego,
16) Deutsche Bank u. Discontogesellschaft,
17) Dresdner Bank,
18) Śląski Zakład Kredytowy,
19) Dom Bankowy A. Holzer w Krakowie.
20) Bank Polska Kasa Opieki, Sp. Akc.
21) Bank Amerykański w Polsce, Sp. Akc.
22) Międzynarodowy Bank Handlowy, Sp. Akc.
23) Danziger Privat - Actien Bank. (Gdański Prywatny Bank Akcyjny, Sp. Akc.), Oddziały położone w Polsce.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

Giełda Pieniężna w Warszawie w 1935 roku

Wyszło z druku sprawozdanie Giełdy Pieniężnej w Warszawie za 1935 r. Obok tekstu polskiego zamieszczony jest tekst w języku francuskim.

W dziale I sprawozdania figuruje spis władz Giełdy z nadzorem rządowym na czele oraz wszelkie komisje, istniejące przy Giełdzie. Następnie podany jest skład biura Giełdy z dyrektorem i sekretarzem na czele. Dalej podany jest spis maklerów giełdowych, obejmujący 14 nazwisk, zrzeszonych w Izbie Maklerskiej. Wreszcie podana została lista członków Giełdy na 1 marca 1936 r., z której wynika, że banków było 20 (w 1934 r.—23), domów bankowych 7 (w 1934 r. — 7), knatorów wymiany 17 (w 1934 r. — 20) oraz firm handlowych i przemysłowych 19 (w 1934 r. — 22). Z zestawienia powyższego wynika, iż w 1935 r. liczba członków zmniejszyła się o 9.

Z wykazu wydatków i dochodów okazuje się, iż przewyżka dochodów nad wydatkami wynosi zł. 21.690,45, które przelano na fundusz budowy domu. Największe wpływy były osiągnięte ze składek członkowskich t. j. zł. 34.712,50; z kart giełdowych rocznych — zł. 53.333,—; z wprowadzonych papierów wartościowych na giełdę — zł. 32.356,68 oraz z notowań pap. wart. — zł. 100.389,62. Z ważniejszych pozycyj w rozchodach wymienić należy: utrzymanie personelu biurowego — zł. 149.990,84, utrzymanie domu — zł. 8.125,38 (z pozycji tej potrącić należy wpływ za najęte lokale — zł. 3.396,—); różne wydatki — zł. 15.949,30, telefony — zł. 7.856,09, podatki — zł. 9.318,99, ofiary i składki— zł. 10.475.—, nadzór rządowy — zł. 9,600 oraz dożywocie b. maklerów — zł. 18.600 (z tej pozycji należy potrącić zł. 6.200, które w roku sprawozdawczym wpłacił na ten cel Bank Polski).

Bilans Giełdy zamyką się cyfrą zł. 837.832,30, w stanie **czynnym** bilansu największe pozycje stanowią: kasa i banki — zł. 202.868,56, papiery wartościowe własne — zł. 98.147,52, gmach giełdy oceniony jest na zł. 325.000, papiery procentowe, figurujące na rachunku funduszów administrowanych przez Giełdę — zł. 177.775,82 oraz szereg mniejszych pozycyj. W stanie **biernym** bilansu majątek giełdy (fundusz budowy domu wraz z nieruchomością) stanowi zł. 583.024,26; fundusze administrowane przez Giełdę — złotych 181.126,85 oraz kilka mniejszych pozycyj.

Projekt budżetu na 1936 rok przewiduje w dochodach i wydatkach zł. 246.250.

Dział II poświęcony jest wyłącznie danym statystycznym. Na wstępie podany jest stan emisyj papierów, notowanych na giełdzie. Dział statystyczny zgodnie z dotychczasową tradycją, opracowany ze szczegółową drobiazgowością, obejmuje kilkadziesiąt stron, zawiera bardzo dużo tablic, wykazujących sumy obrotów we wszystkich działach oraz kursy z każdego dnia roku sprawozdawczego. Danych tych nie przytaczamy, gdyż podaliśmy w w Nr. 6—7 r. b. wysokość obrotów oraz fluktuacje kursowe w w ciągu 1935 r.

— — —

W dniu 28 kwietnia r. b. odbyło się ogólne doroczne zebranie członków Giełdy.

Zebranie zagaił p. Paweł Heilperin, Prezes Rady Giełdy Pieniężnej, który w podniosłych słowach uczcił pamięć ś. p. Marszałka Piłsudskiego.

Następnie p. Prezes oddał hołd pamięci zmarłych członków Giełdy: ś. p. Antoniego Pawlikowskiego. b. p. Wacława Wiślickiego oraz b. prezesa b. Komitetu Giełdowego b. p. Kazimierza Natansona.

Tę część przemówienia p. Prezesa wysłuchali obecni stojąc. Zebranie ogólne zatwierdziło jednomyślnie sprawozdanie i bilans za 1935 r. oraz projekt budżetu na 1936 r., poczem przystąpiono do wyborów, które dały rezultat następujący:

Zostali wybrani: do **Komisji Rozjemczej** pp.: Bereza Gabrjel, Berson Józef, Bloch Aleksander, Błumental Aleksander, Dzierżanowski Juljan, Gelbfisz Jerzy, Lipszytz Feliks, Majewski Marjan Kazimierz, Skowronek Mieczysław, Szwarcenberg Maksymiljan, Werfel Gustaw.

Do **Komisji Rewizyjnej** p.p.: Berlin Herman, Bloch Aleksander, Bychowski Józef, Marchwicki Ignacy, Zieliński Zygmunt.

Kursy orjentacyjne z dnia 30 kwietnia 1936 r., notowane na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie

(Kurs pierwszy oznacza „sprzedaż“, drugi „kupno“).

Dewizy

Gdańsk 100.00 — 99.80
Helsingfors 11,59 — 11,53.
Kopenhaga 117.49 — 116,91.
Madryt 72.70 — 72,40
Medjolan 42.50 — 42.00.
Montreal 5.29¼ — 5.26¾.
Nowy Jork $5,32^{7}/_{8}$ — $5,30^{3}/_{8}$.
Praga 21,99 — 21,91.
Sztokholm 135.73 — 135,07.

Banknoty

Belgi belgijskie 90.03 — 89,60.
Dolary St. Zjedn. 5.32 — 5,29.
Dolary kanadyjskie 5,29 — 5,25.
Floreny holend. 361.47 — 359,75.
Franki francuskie 35,08 — 34,92.
Franki szwajcar. 172.94 — 172,10.
Funty angielskie 26.32 — 26,15.
Guldeny gdańskie 100,00 — 99,55.
Korony czecho-słow. 19.25 — 18,80.
Korony duńskie 117,49 — 116,55.
Korony norweskie 132,18 — 131,20.
Korony szwedzkie 135.73 — 134,75.
Liry włoskie 34,50 — 32,50.
Marki fińskie 11,30 — 11,10.
Marki niemieckie 141,00 — 138,00.
Pesety hiszpańskie 64,50 — 63,50.

Pożyczki Państwowe.

5% Konwers. poż. kolejowa 53,50 — 52,50.

Listy zast. towarzystw kredytowych.

4% Ziemskie w War. ser. 6 40.00 — 38,00.
6% Ziemskie w War. z 1929 63,00 — 62,50.
8% Ziemskie gwarant. 1924 (dol.) 91,00 — 89,00.
4% Pozn. Ziem. Kredyt. 36,00 — 35,00.
4½% Pozn. Ziem. Kred. ser. „K“ 42.00 — 41,00.
4½% m. Warszawy 54,00 — 53,00
5% m. Częstochowy 52,00 — 50,50.
5% m. Częstochowy 1933 45,50 — 43.00.
5% m. Kalisza 48.00 — 46.00.
5% m. Kalisza 1933 43.50 — 42,50.
5% m. Kielc 1933 42.50 — 41,50.
5% m. Lublina 47,00 — 45,00.
5% m. Lublina 1933 42.00 — 40,00.
4½% m. Łodzi 48.00 — 46,00.
5% m. Łodzi 53.00 — 52,00.
5% m. Łodzi 1933 49,00 — 47,00.
5% m. Piotrkowa 48.00 — 45,00.
5% m. Piotrkowa 1933 43,00 — 42,00.
5% m. Płocka 51,00 — 49,00.
5% m. Radomia 45,00 — 42,00.
5% m. Siedlec 30.00 — 28,00.
5% m. Siedlec 1933 26,00 — 25,00.

Obligacje komunalne

I 4½% Poż. konw. m. Warsz. 85,00 — 80,00.
II 4½% Poż. konw. m. Warsz. 64,00 — 62,00.
III 4½% Poż. konw. m. Warsz. 64,00 — 62,00.
VII 5½% Poż. konw. m. Warsz. 48,50 — 46,00.
VI 6% Poż. konw. m. Warsz. 56,00 — 55,50.
5% Oblig. B-ku Komun. II-em. 71,50 — 71,00.
5% Oblig. B-ku Komun. III i IV em. 82,00 — 81,00.

TERMINARZ AKCJONARJUSZA

ZEBRANIA

7 maja.

Powszechny Bank Związkowy w Polsce, S. A. — o godz. 11-ej w lokalu Banku w Warszawie, przy ul. Zgoda 11.

14 maja.

„Ericsson“ Polska Akc. Spółka Elektr. w Warszawie — o godz. 11-ej, w lokalu Spółki w Warszawie, Al. Ujazdowskie 47.

18 maja.

Mirkowska Fabryka Papieru, Sp. Akc. — o godz. 11-ej, w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Marszałkowskiej 94.

TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU

Spółka Akcyjna

BILANS NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1935 ROKU

STAN CZYNNY

Majątek stały	Zł. gr.	Zł. gr.
Grunty fabryczne	739.077,86	
Plac pod nieruchomością w Warszawie	85.213,96	
Budynki:		
fabryczne	12.376.366,08	
gospodarcze	632.128,41	
mieszkalne w Warszawie, Tomaszowie i Łodzi	1.652.853,40	
Maszyny, aparaty i urządzenia	29.507.202,08	
Tabor kolejowy	283.388,69	
Bocznica kolejowa	86.076,91	
Drogi, mosty i kanały	70.136,77	
Ruchomości i inwentarz żywy	89.434,05	45.521.878,21
Majątek płynny:		
Gotowizna w kasach i bankach	7.270.123,21	
Weksle w portfelu i na inkasie	1.278.232,52	
Papiery procentowe	5.514.741,20	
Akcje i udziały w innych przedsiębior.	117.923,53	
Dłużnicy:		
odbiorcy	3.488.866,06	
dostawcy	289.166,19	
różni	725.695,12	
Półprodukty i towary niewykończone	261.037,43	
Wyroby gotowe	5.862.480,39	
Surowce i materjały pomocnicze	2.868.308,93	
Sumy przechodnie	129.171,28	27.805.745,86
Suma bilansowa		73.327.624,07

STAN BIERNY

Kapitały własne:		Zł. gr.	Zł. gr.
a) Kapitał zakładowy		24.000.000,—	
b) Kapitał zapasowy		8.089.219,91	
c) Rezerwa specjalna		4.700.421,72	36.789.641,63
Kapitał amortyzacyjny			
Saldo z roku ubiegłego	Zł. 22.669.324,30		
Dopisano w roku sprawozdawczym	Zł. 2.028.765,18		24.698.089,48
Zobowiązania			
Fundusz pomocy pracowników i kasa przezorności		1.101.941,28	
Odbiorcy		57.584,27	
Dostawcy		726.459,81	
Różni		5.653.346,75	
Niewypłacona dywidenda		281.879,15	
Sumy przechodnie		192.089,50	8.013.300,76
Zysk			3.826.592,20
Suma bilansowa			73.327.624,07

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW ZA ROK OPER. 1935

WINIEN

	Zł. gr.
Koszty fabrykacji	15.293.627,56
Konserwacja budynków, maszyn, ruchomości i taboru przewozowego	1.488.235,99
Podatki	4.468.664,49
Koszty handlowe	4.030.008,80
Fundacja im. Feliksa Wiślickiego	229.100,—
Asekuracja	65.125,41
Świadczenia socjalne i urlopy robotników	611.171,98
Prowizja agentów, ekspedycja i koszty przy sprzedaży	682.680,66
Procenty odbiorców	1.569.177,86
Różnice kursowe	17.946,36
Straty i zyski bieżące	570.900,59
Odpis na kapitał amortyzacyjny	2.579.887,59
Zysk	3.826.592,20
Razem	35.433.119,49

MA

	Zł. gr.
Rachunek towarów	34.333.008,17
Różne pływy	1.100.111,32
Razem	35.433.119,49

Z MINISTERSTWA SKARBU

Od 10-ciu lat polska polityka finansowa opiera się na dwóch podstawowych zasadach: stałości waluty i swobodzie ruchu kapitałowego. Utrzymując niezmiennie w najtrudniejszych warunkach wytkniętą linję, Rząd miał przedewszystkiem na widoku zapewnienie życiu gospodarczemu normalnych warunków działania i rozwoju. Opracowany na jesieni roku zeszłego i realizowany przez Rząd w ciągu kilku ostatnich miesięcy program dał ostatnio zupełnie pozytywne rezultaty w dziedzinie równowagi budżetowej Państwa.

W momencie zaznaczającej się poprawy gospodarki krajowej zarysowały się ostatnio tendencje, niepozostające w żadnym związku z objektywną oceną gospodarczej i finansowej sytuacji Polski. Częściowo pod wpływem wydarzeń zagranicznych, a częściowo pod wpływem nieuzasadnionych nastrojów, szerzonych wewnątrz kraju, rozpętała się w marcu i kwietniu fala niepokoju, wyrażająca się przedewszystkiem w masowem zakupywaniu złota i walut zagranicznych na cele tezauryzacji wewnętrznej. To nieuzasadnione gospodarczo działanie osłabia z jednej strony rezerwy naszej instytucji emisyjnej, a z drugiej wycofuje kapitały z obrotu gospodarczego, utrudniając poważnie m. in. realizację planów Rządu w zakresie walki z bezrobociem.

Rząd uważał za swój obowiązek zapobiec tego rodzaju osłabieniu życia gospodarczego przez wprowadzenie kontroli w zakresie obrotu złotem i walutami zagranicznemi i zahamowanie przez to źródeł, zasilających tezauryzację. Kontrola obrotów dewizami nie stawia przeszkód dla normalnych operacyj gospodarczych z zagranicą. Zaopatrzenie warsztatów produkcyjnych w surowce, jak i w potrzebne maszyny i narzędzia nie ulegnie z tego powodu zahamowaniu.

W nowych warunkach obrotu dewizowego zobowiązania Polski z tytułu handlu zagranicznego, jak i zobowiązania kredytowe, będą nadal respektowane. Wprowadzając przejściowo kontrolę nad obrotami dewizowemi, Rząd stwierdza kategorycznie, że są one pomyślane jedynie jako ochrona gospodarczo - akcywnej części społeczeństwa przed zakusami spekulacji i defetyzmu ekonomicznego.

Realizacja programu gospodarczego Rządu, opartego na utrzymaniu ładu pieniężnego, zabezpieczeniu równowagi budżetowej i struktury aparatu kredytowego, nie ulegnie żadnym odchyleniom.

(Monitor Polski Nr. 98 z 27 kwietnia 1936 roku).

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

Wyszedł z druku Nr. 14 z dnia 25 kwietnia r. b. dwutygodnika łódzkiego **„Polityka Gospodarcza"** i zawiera treść następującą: Bezpieczeństwo i gospodarstwo (artykuł wstępny). Łódź przemysłowa o polityce Min. P. i H. **Witold Kuczewski** — Dwulecie przymusu organizacyjnego. **Aleksander Ciszewski** Społeczno-gospodarcza rola porozumień w przemyśle. Kontrola publiczna nad spółkami akcyjnemi. **Przerosty etatyzmu:** Tajne stosunki konsorcialne. Marnotrawstwo w gospodarce kolejowej. Ograniczenie etatyzmu. Gospodarka lasów państwowych. „Mała reforma" etatyzmu. **Varia. Przegląd prasy krajowej.**

Odpowiedzi Redakcji

K. K. O. Pow. Piotr. w Piotrkowie. Akcje, o które W. P. się dopytuje, nie są notowane na giełdzie urzędowej. W obrotach prywatnych kurs waha się od 120 do 122 za sztukę przestemplowaną na zł. 190. O ile nam wiadomo, akcjami temi interesował się tutejszy dom bankowy „Wacław Klepczyński i S-ka".

WP. J. **Dzierżanowski** w miejscu. Austrjackie z 1922 r. nie zostały wylosowane i nic nie wygrały. Z 1923 r. został wylosowany w jednem z ciągnień poprzednich do amortyzacji. O ile numer podany dotyczy z 1923 r. I em. za amortyzowane sztuki płacą 8 szylingów.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

W dniu 30 kwietnia 1936 roku wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.:

4521 9520 9853 15891 19244 20351 26492.

We wszystkich 10-ciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł. 100 za bon 25-złotowy.

Wykaz numerów Bonów Funduszu Inwestycyjnego, wylosowanych w miesiącu kwietniu 1936 roku,

Nr. Nr. **1921 2137 4415 4521 4968 5370 5879 6172 8616 9520 9853 10317 10570 10917 14456 15891 17072 17296 19244 20351 25887 26121 26492 27335 28343 30153 30358 32867 33208 33438 34275 35308 35591 37337 38211.**

Premjowanie książeczek na wkłady oszczędnościowe P. K. O.

Dnia 25 kwietnia 1936 r. odbyło się w Centrali P. K. O. w Warszawie 29-te z rzędu losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe Serji II-ej.

Po zł. 1.000— otrzymują właściciele następujących książeczek:

Nr. Nr.: 50457 51103 52259 53015 53305 53442 54226 54338 54728 55492 56494 57039 58042 58101 58761 59085 59240 59310 61376 62418 62879 65105 65558 65684 65949 68085 68619 69274 70212 71014 74698 75410 76295 77250 77595 77699 77735 77944 78989 79218 79324 80419 81202 81428 81761 83973 83979 85147 85465 86216 86590 87105 87224 87382 88479 89013 89951 89996 90542 90576 90800 92054 92905 93053 94267 94812 95351 97168 97641 98034 99709 99828 100794 103380 105496 105840 106923 107825 108156 108183 109199 110366 110915 113664 113953 114043 114952 115485 116091 116386 116439 116471 117354 117831 118361 118554 118574.

Książeczki premjowane Serji II-iej wylosowane dawniej a niezrealizowane Nr.Nr. 63247 69743.

Dnia 30 kwietnia 1936 r. odbyło się w P. K. O. czwarte publiczne premjowanie książeczek na wkłady oszczędnościowe premjowane Serji III-ej.

W premjowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkładki za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 kwietnia 1936 r.

Premje po zł. 1.000,— padły na Nr.Nr. 160043 167019 180219 219215.

Premje po zł. 500.— padły na Nr.Nr. 211757 211814 213243 217810 226917 232266 153359 157795 159309 163095 166908 172434 174575 178344 179513 180160 180497 181759 187986 194130.

Premje po zł. 250,— padły na Nr.Nr. 150117 151740 153130 155017 155286 156502 159869 162421 164801 166752 167257 167661 169916 170234 171082 171149 171817 171938 172081 172402 173975 174670 174924 174981 175712 175942 178237 179877 180106 180363 180719 181650 186527 186668 188978 191666 191863 193319 197135 198775 199880 203565 203629 203728 203847 204066 205149 206005 211901 212826 219875 220752 222069 223448 223630 225260 226135 227802.

Premje po zł. 100.— padły na Nr.Nr . 150049 150111 152926 153049 153419 153697 154292 154360 155100 155256 155268 155931 156199 156227 156547 156725 156798 156913 156947 157345 158006 158072 158255 158637 159549 159790 160472 160540 160626 161871 162104 162273 162342 163924 164479 164895 165461 165851 166157 166409 166772 166948 167163 167168 167640 167715 167828 167900 169542 170184 170193 170574 171190 171226 171484 171575 172043 172115 172360 172493 172546 172601 172814 173561 173640 173666 174184 174245 174387 175466 175470 175551 175770 176267 176880 177148 177601 178415 178930 178960 179820 180587 181031 181531 182232 182847 183229 (po raz drugi). 183987 184258 184443 184821 185054 185285 186764 186811 187348 187399 187698 188014 188195 188382 188548 188627 189013 189629 189653 189812 190042 190163 190633 190859 190880 191115 191207 191280 191372 191465 191874 192576 192838 193182 193288 193682 193747 194226 194500 194535 194802 195581 196346 196348 196475 196625 196910 198369 198521 199863 200654 200856 200915 200997 201092 201564 201669 201768 201784 201927 203364 204840 205636 206131 206421 206691 206745 206835 206941 207374 207717 207835 209471 209695 210091 210307 210808 211470 212116 212830 213091 213137 213149 214618 215148 216112 216132 216886 218061 218208 218564 218600 219472 221176 221531 221981 222062 223027 223783 225702 225787 226163 227360 227867 229444 230256 230416 231326.

Ogółem padło 277 premij na łączną kwotę zł. 48.000,—.

Zainteresowani wkładcy zostaną o powyższem zawiadomieni listownie.

Należy zaznaczyć, że zasadą wkładów oszczędnościowych prem. serji III jest stały wzrost liczby premij w miarę wzrastania wkładów na książeczce, przyczem po otrzymaniu premij książeczki nie tracą swej ważności, lecz nadal biorą udział w następnych premjowaniach pod warunkiem regularnego opłacania dalszych wkładek.

Książeczki Serji III-ej, na które padły premje w poprzedniem premjowaniu, dotychczas niepodjęte: 250 zł. — 161830, 100 zł. — 162818.

4% Premjowa Poż. Dolarowa III serji
(Dolarówka)

Losowanie z dnia 1 maja 1936 r.

Wygrane: —— — — —

—Na dol. 12.000, Nr. **1299468.**

—Po dol. 3.000,— Nr.Nr. **226738 971991.**

Po dol. 1.000,— Nr.Nr. **117533 522172 640841 817899 1107215 1227665 1281325.**

Po dol. 500,— Nr.Nr. **45236 195281 396517 434626 445356 510220 577486 645073 711180 1158944.**

Po dol. 100, Nr.Nr. **9561 12000 26566 29227 33511 40517 56346 58258 74225 74475 152950 204004 225838 234841 244381 259092 293008 293011 316358 346212 403289 404034 471784 489718 512139 529675 539514 557958 559721 562712 568506 568761 603303 608580 637207 716671 790647 798894 828069 829503 853350 885217 896226 912268 940183 942156 954888 970881 983020 986383 989689 1027027 1035639 1111405 1115438 1121678 1130715 1149041 1157384 1183894 1185248 1222005 1247078 1249273 1251632 1335433 1335463 1338341 1352043 1368614 1427449 1428710 1434755 1445216 1474750.**

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę dol. 37.500.

Wypłata natychmiastowa.

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego

Urząd Śledczy **ostrzega** przed nabyciem lub realizacją.

5% Państw. Poż. Konwers.

Po zł. 10, Nr. 803455—56 2662124.

6% Pożyczka m. Warszawy z 1926 r.

Po zł. 50.— Nr.Nr. 278428—29.

Jednocześnie Urząd Śledczy **odwołuje** zastrzeżenie, dotyczące

4% Prem. Poż. Dolarowej

Nr. 31936 1071871.

(K. D. V. 96/36 z dn. 30.IV 1936 r.).

Zastrzeżenia Sądowe.

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronił wypłat oraz dokonywania tranzakcyj.

5% Państw. Poż. Konwers. z 1924 r.

Po zł. 1000 Nr. Nr. 4118785—792.

Z Urzędu Długów Państwa—

Urząd Długów Państwa **unieważnił— — — — — —**

Obl. 6% Pożyczki Narodowej

Na zł. 1000 Nr. 3305683.

Po zł. 500 Nr. Nr. 3233572—73 3245279 3245283.

Po zł. 100 Nr. Nr. 2201556 —561 2316280 — 86 2766687—88

Po zł. 50 Nr. Nr. 187313 — 43 816417 816571.

Do Urzędu Długów Państwa **wpłynął wniosek o unieważnienie**

Obl. 6% Pożyczki Narodowej

Po zł. 500 Nr. 3207933 3231386.

Po zł. 100 Nr. 2141528 — 34 2199362 — 64 2243639 — 40 2714058 2792059 — 61 3005117 3019925 — 26.

Po zł. 50 Nr. 2721 116926 233549 373785 658755 — 57 719427 726300 1032873 1108923 1429595 — 600 1430976 — 79 1850282 — 92.

Ogłoszenie Banku Polskiego

Bank Polski **unieważnił akcję Banku Polskiego** Nr. 250.

(Monit. Pol. 96. 100 i 101 z dn. 24. 29 i 30.IV.1936 r.)

BIULETYN
Izby Przemysłowo - Handlowej w Warszawie

Wyszedł z druku Biuletyn Izby Przemysłowo-Handlowej za miesiąc marzec 1936 r. i zawiera treść następującą:

Zrzeszenie przemysłowe. Sytuacja gospodarcza okręgu Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie w miesiącu marcu 1936 r. Sprawozdanie z sytuacji eksportowej. **Działalność Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. i Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie do dnia 31 marca 1936 r.** Sprawy: polityki gospodarczej, skarbowe, handlu zagranicznego, traktatów handlowych, komunikacyjne, turystyczne oraz z zakresu standaryzacji, administracji stosunków gospodarczych oraz służby zaświadczeń. Udział Izby w wykonywaniu administracji stosunków gospodarczych. Ustalenie stanu faktycznego. Prace statystyczne Izby. Kalendarzyk posiedzeń. **Dział informacyj gospodarczych i bibljograficzny.**

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93 m. 2, tel. 6-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od g. 17 do 18. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel do godz. 11 i od 16 do 18. Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1,80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.—; 1/16 strony zł. 100.—. Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Maksymilian Polikier. Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich. Wydawca: Helena Polikierowa.